7 Οκτωβρίου 2013

Επικήδειος λόγος για τον Γέροντα Χρυσόστομο

/ Ειδήσεις και Ανακοινώσεις

Ακολουθεί ο επικήδειος λόγος του εκπροσώπου του Οικουμενικού Πατριάρχη, Αρχιμ. Τύχωνος Σταυρονικητιανού για τον Γέροντα Χρυσόστομο.

Έχω την τιμήν να μεταφέρω τας θεοπειθείς ευχάς της Αυτού Θειοτάτης Παναγιότητος, του Οικουμενικού ημών Πατριάρχου κ. Βαρθολομαίου, δια την μετά δικαίων και αγίων ανάπαυσιν της ψυχής του εκλιπόντος πολυσεβάστου Γέροντος Χρυσοστόμου, Καθηγουμένου της Ιεράς Πατριαρχικής και Βασιλικής Μονής του Εσφιγμένου, έτι δε και τα θερμά Αυτού συλλυπητήρια τόσον προς την αδελφότητα της Ιεράς Μονής Εσφιγμενου όσον και προς σύμπασαν την αγιορείτικην ημών κοινότητα.

Σήμερον προπέμπομεν με πολύν σεβασμόν και αγάπην εις την αιωνιότητα και εις την ζωήν, τον αδελφόν ημών Γέροντα Χρυσόστομον, τον αριστοκράτην μεν εις τους τρόπους, Αγιορείτην δε εις το φρόνημα.

Ο εκλιπών ήτο εκ φύσεως ευπροσήγορος και προσιτός προς πάντας, εμφορούμενος από αισθήματα αγάπης, με βαθύ ενδιαφέρον προς όλους τους μοναχούς, υποτακτικούς και Γεροντάδες, μικρούς και μεγάλους.

Ιδιαιτέρως ο μεταστάς Καθηγούμενος ανεδείχθη ως πραγματικός πατήρ και Γέροντας, αναδείξας πολλά πνευματικά αναστήματα εν τη Εκκλησία και τη κοινωνία. Ως αγιορείτης Γέρων, εδημιούργησεν αρχικώς την αδελφότητα αυτού εις το Ιερόν Κελλίον του Ευαγγελισμού της Θεοτόκου παρά τας Καρυάς, ανοικοδομήσας τούτο εκ βάθρων μετά πολλής φιλοκαλλίας αλλά και προσωπικής εργασίας.

Ήτο φιλόξενος ως ο πατριάρχης Αβραάμ και αναπαύων πάντας τους προσερχόμενους εις το Κελλίον αυτού, ου μην αλλά και διακονών μετά της συνοδείας αυτού εις τας πανηγύρεις των γειτονικών ιερών κελλίων και Μονών.

Η θεία όμως Πρόνοια τον είχε εκλέξει να διαδραματίση ιδιαίτερον ρόλον εις την

επίλυσιν του ακανθώδους Αθωνικού ζητήματος της Ιεράς Μονής Εσφιγμένου.stauronikita

Ούτος γαρ ο μακάριος Γέρων δια της εξόχου προσωπικότητός του, συνδυαζούσης σοφίαν και σύνεσιν, χριστιανικήν αγάπην και εκκλησιαστικήν συνείδησιν, αποφασιστικότητα και αγωνιστικότητα, ηδύνατο να φέρη εις πέρας την αποστολήν ταύτην και διακονίαν, αποτελέση δε φωτεινόν παράδειγμα προς μίμησιν υπό όλων των επιγενομένων μοναχών.

Ότε λοιπόν η Ιερά Κοινότης του Αγίου Όρους επροβληματίζετο σοβαρώς δια την κατάστασιν της Ιεράς Μονής Εσφιγμένου και αποφάσισεν ίνα διευθέτηση οριστικώς το θέμα, τοποθετώντας κατάλληλον συνοδείαν, τότε ο μακαριστός Γέρων κάμνοντας πρόθυμον υπακοήν εις την σεβαστήν Ιεράν Κοινότητα, άμα δε και εις το σεπτόν Οικουμενικον Πατριαρχείον, ανέλαβεν εις τους ώμους Αυτού το βαρύ τούτο φορτίον.

Προς τον σκοπόν τούτον, ο μεταστάς Καθηγούμενος κατέβαλε πολλούς πόνους και φροντίδας, εργαζόμενος αθορύβως και λίαν πνευματικώς, και κατορθώσας τόσον την εκ βάθρων ανακαίνισιν του αντιπροσωπείου της Ιεράς αυτού Μονής εις τας Καρυάς, όσον και την πλήρην νομικήν δικαίωσιν του όλου θέματος.

Και τούτο μάλιστα χωρίς μικρότητας και πάθη, αλλά τουναντίον με μεγαλοψυχίαν, ανεκτικότητα και συγγνώμην, την οποίαν αφειδώς παρείχεν εις όσους κατά καιρούς του προεκάλουν θλίψεις και προέβαλον εμπόδια εις το έργον της διακονίας του.

Όμως, «ο άγιος και καλός Θεός», καθώς χαρακτηριστικά έλεγε ο μακαριστός Γέρων, τον εκάλεσε πλησίον του ίνα τον ανάπαυση εκ των κόπων αυτού.

Ημείς οι περιλειπόμενοι Αγιορείται πατέρες, πιστεύομεν ότι έχομεν έναν επιπλέον πρέσβυν προς τον άγιον Θεόν, ο οποίος αδιαλείπτως θα προσεύχεται τόσον δια

τους απορφανισθέντας πατέρας της Ιεράς Μονής του Εσφιγμένου όσον και δι’ όλον το Αγιώνυμον Όρος. Και μάλιστα εις τόσον δυσχειμέρους καιρούς.

Αείμνηστε άγιε Γέροντα,

το Άγιον Όρος, που τόσον πολύ ηγάπησας και το Οικουμενικόν Πατριαρχείον, που διηκόνησας εις την ζωήν σου, σε προπέμπουσιν εις την αιώνιον ζωήν. Η Αυτού Θειοτάτη Παναγιότης, ο Οικουμενικός ημών Πατριάρχης κ. Βαρθολομαίος, σου εύχεται «καλόν Παράδεισον».

Πορεύου εις την οδόν των μακάρων, προς τον τόπον της αναπαύσεως, με την πίστιν εις το γεγραμμένον εν τη Αποκαλύψει του Ιωάννου: Και ήκουσα φωνής εκ του ουρανού λεγούσης• γράψον, μακάριοι οι νεκροί οι εν Κυρίω αποθνήσκοντες απ’ άρτι. Ναι, λέγει το Πνεύμα, ίνα αναπαύσωνται εκ των κόπων αυτών• τα δε έργα αυτών ακολουθεί μετ’ αυτών.

Αδελφέ και συλλειτουργέ ημών, «Αιωνία σου η μνήμη!»

Πηγή: romfea.gr